

מיסורת
הש"ס

ר"א דמילה פרק תשעה עשר שבת

לְלָמָדָה נִי דַמְעָן כֶּלֶגֶל צְבִירָה מַזְוִין כֵל לְלָכִי
 בְּצָבָר שְׂתִינָה מַופֶה רֹוכֶשׁ שְׁעַמְרָה לְלָגָל מִלְעַנְוָה
 בְּעַפְוָה וְוַיְלָד נְלָד סְגָנוֹ: הַמְלָאָם. צְבָתָם: כֵל זָמָן
 כְּכָרְסָה גַעַד שִׁמְמָכָס צִין חָלָן מַעֲכָזִין מַוְרָה
 וּמוֹמָן דְכּוֹלָה מַדְלָה מַיְלָמָה סִילָה וְאַלְרִי
 נִימָנָה צְבָתָם לְדָקָתָה לְלָכָל: פְּרָשָׁן
 סְמִילָה יְדוֹי: עַל הַמְעַבְבִּין חֹזֶר.
 סָאֵיכָה סְקִין כְּמִילָה עַמְקָמָה: וּעַל שָׁאַיִן
 מַעֲכָבָן אֲנָיו חֹזֶר. דְלָויָה כְּמַתְמָלָה
 בְּפָנֵי עַמְקָמָה וְעַל הַלָּזֶם קִימָן נְלָגָן
 תְּוֹסָה (מִלְיאָה) כְּצִין גַעַד כְּמַתְמָלָה
 נְלָגָן

עד החה דילין להויא הימויו (ט) נאם נימין קוש ומוילן מיל וסוא נס פליקמן סכטטן וקיטמן רבי יתמעטלן צוב רוח נומר וויפסיטן מסות דכין דפליק רוחן חילא מילען דטמבלם גאנפֿעַת וטְלָמִידַעַת

תְּרִילָוֹ (א) נַגְנָנִין: רְבִי יוֹסֵי אָמַר אֲפָלָו
בַּקְרֶב בַּאֲשֶׁר שָׂרוּפוֹ אֲזֶן
שְׁרִיפָה קְשָׁשׁ וְלִבְנָה וְלִבְנָה
בְּנִירְבָּה בְּמִכְרָה כִּיבְנָה לִבְנָה
הַתְּהִזְמָנָה הַתְּהִזְמָנָה
הַתְּהִזְמָנָה הַתְּהִזְמָנָה
הַגְּדוּרִים הַגְּדוּרִים הַגְּדוּרִים
עַשְׂרֵה לְהַשָּׁה שְׂרָבָה
בְּשִׁבְעָה יְשֻׁרְעָרָבָה שְׁאַוְן
דָּרְחָה אֶת הַשְּׁבָתָה וְלֹא אֶת יְהִוָּה
קְרִיאָתָם וְלִימָנָה שְׁאַוְן
פְּטָלָה יְהִוָּה שְׁאַוְן
שְׁנִי יְיָוָת שְׁלָמִים לְיִלְלָה יְיָוָת
לְלִבְנָה שְׁאַוְן שְׁהָהָה יְיָוָת
בְּנִירְבָּה כִּיבְנָה דָּרְחָה
בְּנִירְבָּה כִּיבְנָה יְשֻׁרְעָרָבָה
בְּנִירְבָּה כִּיבְנָה יְהִוָּה
בְּנִירְבָּה כִּיבְנָה בְּבִתְהָרָה
בְּנִירְבָּה כִּיבְנָה בְּבִתְהָרָה
אֲכִילָה יְיָוָת מְעִילָה
תְּמִירָה יְיָוָת צְבָבָה
שְׁבָתָה יְיָוָת כְּבָרָה אֲלָא
תְּמִירָה יְיָוָת צְבָבָה
לְפָטָה זוֹ: שְׁבָקִי לְבוֹ הַדָּא. צְלָמָנוּ גַּלְגָּלִים:
הַבְּרִירָה

דרוה יט' וא כשייר אכל בבי' ט' וכדומה לו [הא] בדכו ולא מילה של בוגנה הבאה בעקביו וויה ק' שארוב בא ונוה אכל ניל' מהנו שדרה (זיהות) יט' לשוחן ולפאת'ם וכדי צא לאיזה של גודל מילוי לאיזה שע' שייאר כל בוגר בוגר. אינו יי' שדרה יט' אך לדור מלפני המלה לאילן דלא בוגר בוגר.

גמ' מכדי קתני כולחו כל צורכי מילה לאתווי מאי לאתויה הא דת"ר "המל כל זומן שהוא עוסק במילה חור בין על הציצין המעכbin את המילה בין על ציצין המעכbin את המילה פירש על ציצין המעכbin את המילה אינו חור מאן תנא פירש אינו חור אמר רבה בר בר חנה אמר רב כי יוחנן בן ברוקה היא דתניא^ט ארבעה עשר של פasset עד החזה דברי רב כי ישמעאל בןו של ר' יין אה כובל ממאי עד כאן לא קאמר ר' מה התם^ט משום שלא בעין זיה אל' ואנו וה כי נמי^ט דתניא זה אל' ואנו וה' התנאה אה ולולב נאה ושורף נאה ציצית נאה ספר יוי נאה בקהלום נאה בלבל אומן וכורכו אננו הדומה לו מה הוא חנון ורחים אף ר' רב אשיה הא מני דילמא עד כאן לא קאמר עליל מחלליין עליו את השבת רבי יוסי אמר שנות השבת ממאי דילמא עד כאן לא קאמר לידיוחות אבל הכא דעתנה שבת לידיוחות ה' כי פלגי עליה רבי יוסי היא דתניא^ט ארבעה סדרים ושנים בידם שני בוכין וארבעה שני סדרים ושנים לטבול שני בוכין לדרום והוציאין עומדים בדורם ופניהם טפחו של זה בצד טפחו של זה משום אמר אפילו אלו נוטליין ואלו מניחין אף זה להה ואם לא הילקט ענשו ברת מני א"ר כהנא למما לחו אנה עבר פלנא דעתה אנתן ר' רב פפא גדול מתkopף לה ר' רב אשיה גדול והוא ימול אלא אמר ר' רב אשיה לעולם אומן ואמרו לה לא מספקת ואמר לו מספקינא תבורוה הוא דעכבר וענוש ברת: מוצצין וכו': מייז' סכינה הוא ועבירין לה פשיטא מרדקא הו דתימא האידם מיפקד פקיד קמ"ל חבורי מה איספליות וכמוון כי לא עבד סכינה הוא גזותנן עליה איספליות: אמר אבי^ט אמרה לי יונאי תרבה וחודא קירא רבא אמר קירא וקלבא נהו בני מנומי אסיא למניזחו אמר להו שבקי אאן דמשי אפה ולא נגב טובא נקטרו ליה חספניתא

גָדוֹל בהדייה כתיב ביה. חנ"ג
לבכמם דוכמן מגני מוש
טבגדיל נפסוק לודען (ו) לממנין גדול
אצל מל' עונש המת:

לְעוּם בשינויו. אף על גז דהמלח
מיילא חוללה זיין צו סכינה
סואו מ"מ נמה דהפליך נזקיי מגניין:
כל

רבי ישמעהל בנו של ר' יוחנן